Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494

Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

renda s. Sic̄ illud ad̄ q nullus dr̄ ue
niam ɔsequi. n̄ ꝑus q̄ntulacūq; pecc̄i
soluit penā. ut de exteriori pena accipi
enda ē. ⁊ ad contempnentes. ut negli
gentes referenda. Sic̄ illud. Nemo dicat
occulte ago. ⁊ c̄. Nulli. eni inuita pec
cata ɔfiti negligunt. ut erubescunt.
⁊ io n̄ merent iustificari. Sic̄ eni p̄cepta
ē nob̄ interior penitentia. ita ⁊ oris con
fessio. ⁊ exterior satisfactio si adsit facul
tas. Unde n̄ uē penitens ē. q̄ ɔfessionis
uotū non h̄t. ⁊ sic̄ pecc̄i remissio mun
di ē. ita penitentia ⁊ ɔfessio ꝑ quā pec
catū delet̄ur. n̄ p̄ eē n̄ a dō. ut ait auḡ.
Supp̄sm. l. Iam inquit donū sp̄c sc̄i h̄t qui ɔfitet̄
⁊ penitet. quia n̄ p̄ eē ɔfessio peccati
⁊ punicio in homine ex se ip̄o. Cū eni
irascit̄ s q̄sq; ⁊ displicet. sine dono sp̄s
s. non ē. Oportet g̊ penitente confiti
si tp̄s hat. ⁊ tam̄ antequā sit in ore ɔfes
sio. si uotū sit in corde: p̄stat̄ ei remi
sio. Si sufficit deo soli confiteri.

Iam sc̄dm questionis articlm inspici
amus. s. utr̄ sufficiat peccata ɔfiti
soli dō. an oporteat confiti sac̄doti.
S auctori tatib̊ p̄bat q̄ sufficiat. Quibdā uisū ē suffice. si soli dō fiat
confessio sine iudicio sac̄dotali ⁊ ɔfessi
one eccl̄e. q̄a dic̄ dauid. Dixi confitebor
dō. ⁊ tu re. Nō ait sac̄doti. ⁊ tn̄ remissū
s dic̄ pecc̄m. Itē ambr̄. Ambr̄ sup lucam. Ido fleuit petr̊:
q̄a culpa obrepsit ei. Non inuenio q̄d di
xerit. inuenio q̄ fleuit. lacrimas ei le
go. satisfactionē n̄ lego. Sȝ q̄ defendi
non p̄. ablui p̄. lauant lacrime delictū.
q̄ uoce pudor ē confiti. ⁊ ueniē fletus
consuluit. ⁊ uerecundie. Hic id̄ ē dic̄ max
im̄ ep̄c. Itē iohs crisostom̊. Ioh̄ c̄sosto m̄ sr̄ ep̄la ad hebreos. Non t̄ dico
ut te p̄das in publicum. neq; apud
alios te accuses. sȝ obedire te uolo p
p̄he dicenti. Reuela uiā tuā an̄ dm̄.
g̊ tua confite pecc̄a. apud uer̄ iudicē
cū accusatione delicta tua p̄nuncia.
n̄ lingua. sȝ consciē tue memoria. ⁊ c̄.

tum demū sp̄a misc̄dam posse ɔsequi
Si habuis pecc̄a tua in mente ɔtinue.
numq̄m mali adūsus p̄ximū in cor
de tenebis. Idem. Peccata tua dicito ut
deleas illa. Si confundis alicui dicere.
dicito ea cottidie in anima tua. non
dico ut confitearis ea conseruo tuo
ut t̄ exp̄bret. dicito dō q̄ curet ea. Nc
eni si non dixis. ignorat ea. c̄ faciebas
ea p̄sto erat. Cū admittes ea ɔgnouat.
Numq̄d ea uult ante ɔgnosce. Pecca
re eni non erubuisti. ⁊ confiti erubes
cis. Dicito in hac uita. ut in alia re
quiē has. Dicito ingemiscens ⁊ lacri
mans. In codice sc̄pta s pecc̄a tua.
Spongia pecc̄oꝝ tuoꝝ lacrime tue sint.
Itē p̄sp. Illi quoꝝ pecc̄a huām noticiā
latent. n̄ ab ip̄sis ɔfessa. n̄ ab aliis pub
licata. si ea confiteri. ut emendare no
luint. dm̄ quē h̄nt testem. ip̄m et
habituri s punitorē. Qd si sui ip̄i iudi
ces fiant. ⁊ ueluti sui iniq̄tates ultores.
h̄ in se uoluntariā penā seuissime a
niadūsionis exerceant. t̄palib̊ penis
mutabt̄ et̄na supplicia. ⁊ lacrimis ex
uera cordis contricione fluentib̊. re
stingunt et̄ni ignis incendia. ⁊ infra.
Facilius s dm̄ placabunt illi q̄ aut
p̄p̄iis confessionib̊ c̄men p̄dunt. aut
nescientib̊ aliis. ip̄i in se uoluntarie
excōmunicationis sententiā ferunt.
⁊ ab altari cui ministrabāt. n̄ aio. sȝ
officio sepati. uitā suā. q̄si mortuam
plangunt. Certi q̄ reconciliati s effi
cacis penitentie fructib̊. adeo n̄ solū
amissa recipiant. sȝ ē̄ sup̄ne ciuitatis
gaudia recipiāt. His auctoritatib̊ ini
tunt̄ q̄ suffice ɔtendo dō ɔfiti pecc̄a
sine sac̄dote. Dnt̄ eni q̄ si q̄s timens
detegi culpā suā apud hoīes. ne ide
obp̄brio hatur. ut alii suo exēplo ad
peccandū accingant̄. ⁊ io taceat hoī.
⁊ reuelet dō. consequit̄ ueniam.